

Jeruzalem: Het recht om te wonen

Ecumenical Accompaniment Programme in Palestine and Israel (EAPPI)

Een alles beslissende plaats voor vrede

Vanwege het gedeelde historische en religieuze belang voor de drie Abrahamitische godsdiensten, bevindt Jeruzalem zich in het hart van de conflicten in het Midden Oosten.

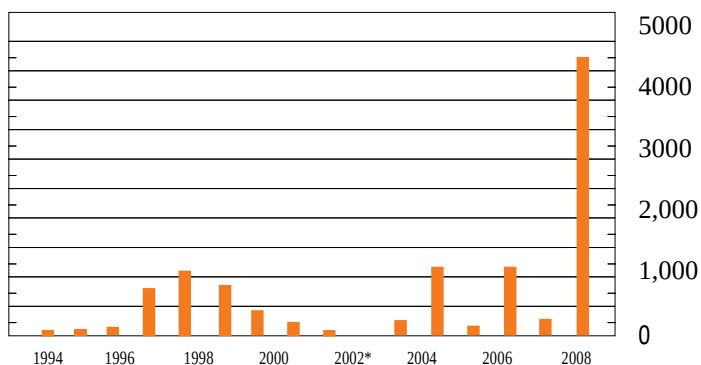
De huidige situatie in Jeruzalem is een bron van grote zorg. Palestijnen in de stad worden door Israël systematisch gediscrimineerd door sloop van woonhuizen, een oneerlijke planologische praktijk en beperking van verblijfsvergunningen. Zulk beleid veroorzaakt niet alleen onvrede, maar heeft ook ernstige politieke gevolgen. Vredespogingen hebben slechts een kans van slagen als er een rechtvaardige overeenkomst is over het delen van de Heilige Stad.

Juridische werkelijkheid en illegaal beleid

Jeruzalem is het voornaamste nationale symbool voor zowel de Palestijnen als voor de Israëli's. Maar vanaf de tijd dat Israël Gaza en de Westelijke Jordaanoever (inclusief Oost Jeruzalem) bezette, in de zesdaagse oorlog van 1967, heeft het land haar dominerende positie over de hele stad gevestigd. En 'verenigde' Jeruzalem om te voorkomen dat de Palestijnen er hun hoofdstad zouden vestigen.

In 1980 heeft Israël Oost Jeruzalem formeel geannexeerd en in strijd met het internationaal recht verklaarde het de stad tot haar verenigde, eeuwige en ondeelbare hoofdstad. De rest van de internationale gemeenschap beschouwt het oosten van de stad nog steeds illegaal bezet gebied, maar Israël stelt alles in het werk om er een Joodse meerderheid te realiseren, ten koste van de Palestijnse bewoners.

In 2009 maakte de Israëlische overheid bekend dat ze de vestiging van kolonisten in het oosten van de stad zullen opvoeren, waarmee onderhandelingen werden ontkracht. Israël heeft ook duizenden Palestijnen die daar wonen het recht ontnomen in hun geboorteplaats te wonen (zie grafiek hieronder). Internationaal recht en de mogelijkheid van een twee-staten oplossing voor het Israël-Palestijns conflict worden hierdoor ernstig ondermijnd. (Bronnen: Ir Amim, Al Maqdese, PASSIA, UNOCHA).

Door het intrekken van woonvergunningen, heeft Israël het recht van duizenden Palestijnen om in Jeruzalem te wonen afgenomen – en dit proces gaat maar door. Bovenstaande grafiek geeft het aantal jaarlijks ingetrokken vergunningen sinds de Oslo akkoorden van 1993.

(Bron: B'Tselem, bevat de laatst bekende gegevens, per juli 2010, * 2002 cijfers zijn niet beschikbaar)

Israëls scheidingsbarrière en andere beperkingen van de bewegingsvrijheid van Palestijnen verstoort het religieuze leven van Palestijnse christenen. (Foto: EAPPI)

Verhinderd worden om Pasen te vieren

Israëls beperkende maatregelen tijdens de Stille Week maakte het voor duizenden Palestijnse christenen in 2010 onmogelijk om voor de viering van Pasen naar de heilige plaatsen in Jeruzalem te komen.

Israëls soldaten en politie verstoorden traditionele processies, blokkeerden tijdens de Stille Week twee dagen lang de toegang tot de Oude Stad en verhinderden duizenden Palestijnse christenen om in de kerken van Jeruzalem Pasen te vieren.

In één geval gebruikte de politie fysiek geweld tegen kerkgangers die probeerden naar de Heilige Graf kerk te gaan. Politie sloot ook de hoofdweg af van het dichtbij gelegen Bethlehem naar Jeruzalem. De plaatselijke bevolking ervoer dit als een collectieve straf voor een geweldloze demonstratie op Goede Vrijdag.

Duizenden Palestijnen konden Jeruzalem helemaal niet bereiken, omdat Israël weigerde hen reisvergunningen te verstrekken.

"Er was vrijwel geen enkele inwoner van Gaza of de Westelijke Jordaanoever bij de vieringen op Stille Zaterdag vanwege de slechte ervaringen in het verleden om, tevergeefs, de Oude Stad in te komen", zei Yusef Daher, directeur van een plaatselijk project van de Wereldraad van Kerken.

Israël geeft veiligheidsredenen als rechtvaardiging voor maatregelen om de bewegingsvrijheid van Palestijnen te beperken. Maar Palestijnse christenen zeggen dat het "ernstige schendingen zijn van de vrijheid van godsdienst."

Is alles geoorloofd?

Hoe groepen kolonisten beslag leggen op Palestijnse woonhuizen

Een Palestijnse familie aan de rand van Jeruzalem is gedwongen in een stal te overnachten nadat ze in mei uit hun huis werden gezet om plaats te maken voor Israëlische kolonisten. Drieëndertig leden van de Salah familie, inclusief 21 kinderen en een ouder echtpaar werden uitgezet na een rechtbank bevel ten gunste van een Amerikaanse kolonist.

Yitzchak Herskovitz, een vroegere timmerman, trok in het huis van de Salah familie nadat hij een 17 jaar lange rechtszaak won over de eigendom van de grond. De Salah familie zegt dat zij de grond in 1966 kochten toen het land onder Jordaans gezag stond.

"We wonen hier al van voor 1967," zei Ishmael Salah. Zijn 103 jaar oude vader Ali Ibrahim kocht de grond van een plaatselijke Armeniër.

"Nu wonen we in schuurtjes die gebouwd werden voor onze schapen en kippen."

De bouwvallige schuurtjes staan op een vlak stuk land vlakbij het huis van de Salah familie, dat gebouwd werd door Ishmaels vader. Kolonisten hebben het huis ingenomen en een Israëlische vlag op het dak gezet.

De onofficiële manier van eigendomsoverdracht, uit de tijd van voor de bezetting, worden door groepen zionistische kolonisten en door Israël vaak misbruikt om Palestijnse eigendommen in Oost Jeruzalem en op de Westelijke Jordaanoever te confisqueren. Ali bevestigde dat de koop van de grond op de traditionele manier plaats vond - met een handdruk.

"We wonen hier al van voor 1967. Nu wonen we in schuurtjes die gebouwd werden voor onze schapen en kippen."

Photo: EAPPI

Een van de kinderen van het Salah gezin, naast het schuurtje waar het gezin nu woont.

Het ontbreken van formele eigendomsapieren, samen met wat Ishmael noemt "de incompetentie van hun advocaten", had tot gevolg dat ze niet in staat waren om zichzelf te verdedigen tegen de claim van Herskovitz dat hij eigenaar van de grond is.

Drieëndertig leden van de familie zijn uitgezet en ze zijn een boete schuldig van 108.000 shekels (meer dan € 21.000), bovenop de tienduizenden die ze al betaalden voor advocaatkosten. De kolonisten maakten het nog erger door de familie "Arabische krakers" te noemen.

Dit is een vreemde logica. Palestijnen hebben hier al eeuwen gewoond en hun rechten worden vertrapt door de eisen van groepen kolonisten en van de staat.

Voor Ishmael komt het beleid van Israël in heel Jeruzalem allemaal hier op neer: "Ze willen alle Arabieren hier weg hebben."

Verder

Ir Amim

Een Israëlische organisatie die zich inspant voor een rechtvaardig en stabiel Jeruzalem met een overeengekomen politieke toekomst. De Hebreeuwse naam betekent: "Stad van Volken". Website: www.ir-amim.org.il/eng/